

NAGY GÁSPÁR

Te Istenre bízta...

*Tudd meg hát, József Attila,
neved hibátlanul áll ott
sírod fölött, ez lett a sorsod sorsa,
s már büntelenül örökre a tiéd,
mint ama megtörtetett kenyér,
mint szánkban az ostya,
mint két fű-testvér,
legyen a neved is áldott,
ahányszor csak kiejtem e két szót,
József és Attila,
mindig arra gondolok:
legvégül te Istenre bízta a világot,
s nem akad majd halandó,
bűnös és büntelen,
és költő sem igen,
aki pontosan értené,
miért is volt a ritka kegyelem,
hogy az a két nagy dióbarna szem
e földi pokolból már a Mennybe látott...
és ne hidd, hogy ezért
a tagadva-vallott Istenért,
a sóvárgón kereső,
hatalmas fohászokért
már megbocsátottak neked,
hiába maradtál szívedben
ártatlan gyerek,
mindegyre csak borzasztó
bűneid fölött tűnődnek: milyen
szertelenül csapódtál ide meg oda,
még a vonat alá is!
te szeretetért kuncsorgó,*

*örök izgága, kellemetlen fráter...
... én holtig elsakkozgatnék veled
egy állomási restiben,
ahol az összes játszmát te nyered...
Attila, nagyon sietek,
várj meg!*

(2005)

SZÜLETÉSNAPOMRA